

fram for partiet

SEPT
1974

Diskusjonsblad for Oslo

"Et spøkelse er på ferde i Europa..."

Det kommunistiske manifest.

Tegning: Viktor N. Denisov,
Oktoberrevolusjonens store
tegner, medarbeider i "Pravda".

innhold:

Bruk FFP.....	s. 2
Leder: Årsplanen.....	3
Rotasjonskampanjen.....	5
La partiets røst bli hørt av flere....	6
"Du snakker, hvem lytter?"....	8
Etter Tsjekkoslovakia-dem.	9
Fra Faglig Utvalg.....	10
Chileuke og direktiv.....	10
Oppfordring ang. Tronsmo.....	11
Røde Garde.....	11
Gå opp i satsene.....	11

redaksjonen: bruk FFP!

Vi har satt oss som oppgave å gjøre "FRAM FOR PARTIET" til et bedre medlemsblad enn det har vært. Bl. a. vil vi etterstrebe å gjøre det mer variert ved å ta inn stoff av andre typer enn det som har vært vanlig. Det kan bli både klassikerspalte, faglig spalte, - og lettere saker (hvorfor ikke litt humor?)...

Redaksjonen vil føre en aktiv linje (og kamp) for å få fram artikler o.a. fra medlemmene. Sagt med andre ord: vi vil "oppsøke stoffet" - ingen må forundres om de skulle bli intervjuet av FFP en vakker dag.

Men en aldri så aktiv redaksjon har sine klare begrensninger i en organisasjon som vår. Vi kan umulig føle alle våre mange lag på pulsen til enhver tid. Derfor er det viktig at medlemmene bruker bladet, skriver i det, diskuterer i det. Mange gode erfaringer, ideer og tanker forblir nå innafor en liten

krets av lagskamerater, når de så avgjort burde komme mange flere til gode. Det gjelder ikke bare de store "vyer", men også de små sakene. Den daglige klassekampen er full av mange trivielle saker. Og det kan rent av hende at det er mer å lære av en liten "fillesak" som er nær og kjent enn en stor og fin teoretisk utlegning.

FRP vil forsøke å spille så mye som mulig av organisasjonens politiske liv, på smått og stort. Så dette er - kort sagt - ei oppfordring til deg og ditt lag om alltid å ha i bakhodet: "Dette bør det stå noe om i FFP!" - og å omsette tanken i handling.

Innlegg kan leveres gjennom lag- et eller direkte til partikontoret. Frist: før den 20 i hver måned. Oppgi dekknavn og lag. Og skriv helst kort.

Red.

leder:

PARTIETS FØRSTE ÅRSPLAN ER LAGT FRAM!

Hovedtrekkene i partiets arbeidsplan for det kommende året er nå lagt fram for DS og avdelingsstyrene. Alle medlemmer får på flere møter god anledning til å diskutere de enkelte fasene i planen og dens målsetting. Enkelte avdelinger vil ha vanskeligheter med å ta et eget møte på helheten i denne planen. Derfor vil vi presentere den her i FFP. Vi legger den ikke så grundig fram som ønskelig, men kommer sterkere tilbake seinere!

Planen begynner fra og med september og varer fram til valget i 1975. At planen dekker en så stor periode, gjør det nødvendig å vurdere prioriteringen av oppgavene nøye. De oppgavene som denne planen ikke tar sikte på å løse, vil kanskje måtte skyves langt framover.

HVILKEN ANALYSE BYGGER PLANEN PÅ?

1) Den internasjonale situasjonen. Den internasjonale situasjonen er det ennå ingen som har en fullstendig analyse av. Men vi har nok materiale til å slå fast tendenser. Her er noen stikkord:

Motsigelsene mellom imperialismen og de undertrykte folkene har skjerpet seg. Energikrise førte til store rystelser i den kapitalistiske verden. Arabernes boikott var utilstrekkelig, men den viste at de undertrykte landa

begynner å røre på seg. Vi kan lett finne flere eksempler på dette. Og styrkeforholdet endrer seg i de undertrykte landas favør. Vest-Europa er preget av ustabile regjimer. Brandt i V-Tyskland måtte gå. Wilson inn i England for å dempe streikebølgen. I Italia - stadig regjeringskrise, muligheter for fascisme. Portugal-Hellas: De gamle juntaene måtte gå. Nixon måtte endelig pakke snippesken. Legg merke til at borgerskapet bruker de sosialdemokratiske og revisjonistiske partiene som reservearmeer dersom alt annet svikter. Borgerskapet i Frankrike ser på Mitterand med velvilje. Revisjonistene i Portugal er mot streikebevegelsen.

*

2) Situasjonen i Norge.

Kraftig høykonjunktur. Voldsom prisstigning. Norge etablerer seg sterkere og sterkere som en imperialisti sk makt. En enda grundigere analyse av den økonomiske situasjonen enn hva vi har i dag, står på dagsorden, og kommer seinere.

Politisk: AP går tilbake og vingler mellom to former for taktikk overfor SV: forsoning eller konfrontasjon. SV vil i 1975 være ett parti, sosialdemokratisk (venstre) eller revisjonistisk? SV har reaksjonær politikk på

mange viktige felter. En allianse mellom AP og SV er mulig. De er uenige om mye, men har ingen prinsipielle uenigheter.

*

3) AKP.

Vi er fremdeles et lite parti. Vi har ennå for liten innflytelse i fagbevegelsen. Vi mangler AKP-avdelinger på mange viktige steder. Klasesammensetninga er fremdeles for svak. Vi er for lite forberedt på illegalitet. Alt dette er feil vi er klar over. I tillegg oppsummerte årsmøtet i Oslo at det finnes opportunistiske tendenser både til høyre og venstre. Vi er også klar over at mellomkaderen i partiet ikke er så godt skolerte, ofte er det uerfarne og ferske folk. Dette er klart en hindring for de politiske diskusjonene og i det daglige arbeidet. I lengden betyr dette at vi ikke har noe garanti for politiske avvik før vi tar grep om å skolere mellomledelsen i partiet. En stor svakhet er også at KK- det viktigste midlet til propaganda som vi har, ikke er sterkt nok rusta til å ta kampen opp når SV får fellesavis neste år. KK trenger større løssalg og flere abonnenter.

Alt dette er problemer vi sliter med. Vi klarer ikke å gjøre opp med alt på en gang, det må prioriteres. En del oppgaver peker seg ut som viktige: Vi må fortsette kampen mot SVs revisjonistiske politikk og samarbeid med sosialdemokratiet. Viktige stolper i dette arbeidet er 1.mai 75 og valgkampen. For å gjøre dette, trenger vi skolering. Derfor vil september bl.a. inneholde grundige forberedelser til

landskonferansen, som nettopp skal ta opp sosialimperialismen og kommunevalget.

Men vi har en lang periode med ekstern aktivitet bak oss, EEC-kamp, 1.mai, arbeid i fagbevegelsen, i andre masseorganisasjoner, osv. Og 75 blir i hovedsak 1.mai og valgkamp. Med slike hovedoppgaver er det vanskelig å konsentrere seg om konsolidering av partiet. Vi var ikke ferdig med å bygge og styrke AKP da stiftelsen var et faktum. Intet parti har klippekort på marxismen-leninismen og er vaksinert mot revisjonisme og amnen styggedom. Derfor er det vedtatt at høsten skal brukes til en slik konsolidering av AKP.

*

ÅRSPLANENS FIRE FASER.

Fase 1: Fram til 1. oktober.

Fasen består av forberedelser til landskonferansen, to diskusjoner om kommunevalget og sosialimperialismen.

Fase 2: Fra oktober til begynnelsen av februar.

* 75000 til rotasjonspresse til KK. se egen artikkel om dette.

* Løssalg- og abonnementskampanje for KK. Målsettinger i Oslo: 750 eks. mer i løssalg pr. uke. 1000 nye abbon. Denne kampanja skal legge grunnlaget for at det er KK som vinner kampen om å være den beste og mest utbredte avisa på venstresida i Norge. Vi skal ikke overlate massene til den revisjonistiske og reformistiske propagandaen til SV ved at de bare har Fritering/Oriente som eneste alternativ! Det er vår linje for kampen i Norge som er riktig. Det er den folket trenger. Lenin sa om deres

landsomfattende avis at den var en kollektiv organisator. For oss er det det samme - hver ny KK-kjøper, hver ny KK-abbonent er en ny kontakt og støtte for AKP.

* Skoleringskampanje i marxismen-leninismen.

Hele partiet trenger dette, men vi må begynne med den første tredjedelen. Vi trenger først og fremst at de som til daglig sitter i ledelsen på DS-plan og i avdelingene er på sikker marxistisk-leninistisk grunn. Derfor må vi begynne der. Deretter er det en viktig sak å begynne med dem. Seinere blir det medlemmenes tur. For de som ikke kan delta i dette, har Marx-Engels-skolen et godt og omfattende

tilbud i høst. Av 92 dager vil skolen tilby 52 kurskvelder. Partiavdelingsstyret har kursplanen.

- I tillegg vil denne fasen inneholde et avdelingsmøte om det faglige arbeidsprogrammet, som nå kommer.

Fase 3: 1.mai.

Fase 4.: Valgkampen.

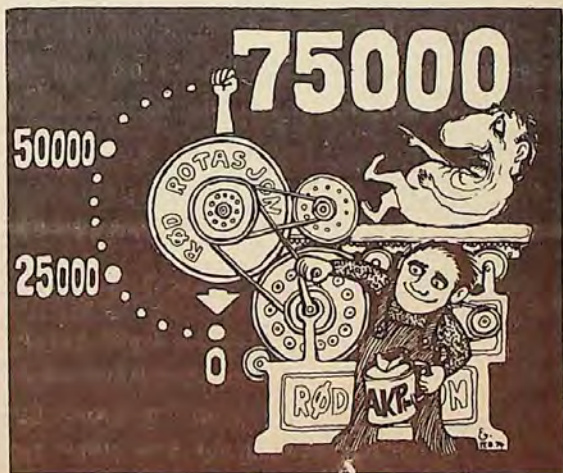
-:-

Denne artikkelen er skrevet av en kamerat i DS/AU. Den er ikke gjennomlest og godkjent av AU og står for kameratens rekning når det gjelder formuleringer o.l.

Berit.

ROTASJONSKAMPANJEN - full fart eller sirup à la SV?

Klassekampen har nå lansert første kampanje for rotasjonspresse. DS støtter fullt ut at partiet nå slår sjølbearbeidingsprinsippet fast også når det gjelder produksjon av ukeavisa og av Oktobers bøker og hefter. Hittil har det gått bra å trykke på borgerlige trykkerier. Det er mange ledd som har muligheter for å slå av krana. Storkapitalen, som gjennom bankene, sitter med bukta og begge endene, kan når de ønsker det stoppe kassakreditter etc, stoppe trykkerier og gjøre det vanskelig for Klassekampen og andre trykksaker å komme ut. Vi kan ikke slå oss til ro med dette, la oss være best mulig forberedt på framtida.

Men en økonomikampanje kan drives på mange måter. En av dem er SVs form, eller kampanje à la sirupssig. De star-

tet opp med brask og bram etter valget i fjor og skulle på kort sikt samle inn en halv million. De klarte det ikke og fristen ble satt til april. Da april kom var pengene ennå ikke inne og den pågår fremdeles. De får inn ca. 7000 i uka og med den farten vil de trenge ca. 30 uker til. Det vil si, deres kampanje vil vare til lenge over jul. Vi har ikke tenkt å bruke så lang tid. La oss markere både overfor oss sjøl, overfor dem som leser både Fri/tering/Orienteren og Klassekampen og

SV'ere at vi ønsker å nå målet i to, tre korte, harde knyttneveslag. La oss på første avdelingsmøte foreta en kronerulling av 50- eller 100-lapper. Send pengene inn (enten gjennom avdelingsstyret eller sjøl) med en gang og gi kampanjen en sterk start og en rask avslutning.

Berit/DS.

NB: Avdelingsstyret vet hvilket navn alle i avdelinga skal undertegne postgiroen med.

La partiets røst bli hørt av flere!

I oktober skal vi starte arbeidet med å verve 2500 nye abonnenter til Klassekampen. Målsettinga er å klare dette før mars 1975.

Er det riktig med en slik kampanje nå? Er det nøkkelleddet for å komme videre i partiets arbeid? Selv vil jeg svare et ubetinget ja på spørsmålet, og det vil jeg utdype i det som følger.

Hvorfor er kampanjen så viktig? I første omgang dreier det seg om å sikre avisa økonomisk, hindre at den må gå ned fra 16 til 12 sider. En slik svekkelse av vår presse vil le skade hele partiet og åpenbart sette oss tilbake. Det må vi sørge for ikke skjer!

Tvert imot, vi må skape betingelsene for at KK blir enda bedre og arbeide for at den når ut til stadig videre kretser av lesere. Vi veit at det er den eneste avisa som konsekvent taler arbeidsfolks sak, og det er vanlig å høre - langt utenom våre egne rekker - at "Klassekampen er den beste avisa på venstresida". Men dette omdømmet er ikke noe som kommer av seg sjøl, noe statisk og naturgitt. Den som er på veien, men ikke beveger seg framover, vil snart bli innhentet og overkjørt, sier et ord. Ikke dumt sagt.

Vi veit at SV arbeider med planer om ei fellesavis (Orientering + Friheten) som skal komme 2 ganger i uka,

REIS KAMPEN MOT DEN SOVJETISKE SOCIALIMPERIALISMEN!

1. Det tidligere sosialistiske Sovjet er blitt en imperialistisk supermakt.

A. Den sovjetiske arbeiderklassen under ledelse av Russlands Kommunistiske Parti (bolsjevikene) var den første i historien som klarte å knuse de gamle utbytterklassenes makt og opprette en sosialistisk stat og bygge et sosialistisk samfunn. Under ledelse av Lenin og seinere Stalin ble Sovjetunionen et bolverk mot fascismen og imperialismen som arbeidere i alle land så på som et forbilde. Arbeidernes Kommunistparti slutter seg til denne bolsjevikiske tradisjonen og bekjemper alle borgerlige og småborgerlige forsøk på å sverte historien om Sovjet i denne tida.

B. Som i alle andre sosialistiske land eksisterte det klasser og klassekamp i det sosialistiske Sovjet. De borgerlige klassene og gruppene håpet på en gjenreisning av kapitalismen og arbeidet for en kontrarevolusjon. Den sovjetiske staten og partiet så denne faren og bekjempet den, men innså ikke tidnok hvor stor faren for en kontrarevolusjon egentlig var. De tiltaka som ble satt i verk for å hindre en kontrarevolusjon var derfor ikke tilstrekkelige. De reaksjonære klassene og gruppene styrka sine posisjoner og forberedte et kupp.

C. Da Stalin døde fant disse erkereaksjonære kreftene at tida var moden. Etter en hard og bitter kamp i SUKP greide de å skaffe seg makta både i partiet og staten, og med den 20. parti-kongressen i 1956 la de om partiets linje fra å være revolusjonært til å bli revisjonistisk og borgerlig. Krutsjovs maktovertakelse var en rein kontrarevolusjon, sjøl om den forgikk fredelig, og etter den befesta de reaksjonære sin makt.

D. Etter kontrarevolusjonen utnytta de nye herskerne sin makt til å skape et nytt borgerskap av de ulike reaksjonære klassene som de baserte sin makt på. Dette har vært en prosess med mange indre kamper og hvor de kapitalistiske formene har utviklet seg gradvis. Den nye herskerklassen er de byråkratkapitalistene som behersker stats- og partiapparatet og som utnytter det til å skape seg profitt. Gjennom statsapparatet har de

disposisjonsretten og dermed en faktiske eiendomsretten, kollektivt, som klasse til de stats- og kollektiveide produksjonsmidlene. Statsbyråkratene støtter seg på klassen av bedriftsledere og teknokrater som direkte bestyrer den kapitalistiske utbygtinga. På ulike vis har de knytta til seg et arbeideraristokrati av spesielt privilegerte arbeidere.

E. Etter at de kapitaliske produksjonsforholda var gjeninnført i Sovjet, oppsto Sovjet umiddelbart som et statsmonopolkapitalistisk samfunn. Det sosialistiske monopolet på de viktigste produksjonsmidlene skiftet klasseinnhold og ble til et kapitalistisk monopol. I sitt vesen er monopolkapitalen imperialistisk. Den må drive utbygting på internasjonal basis for å overleve, og slik også med en sovjetiske statlige monopolkapitalismen. Fra en gang å ha vært den første sosialistiske staten har Sovjet gjennom en kontrarevolusjon blitt en imperialistisk supermakt.

2. Sovjet er i dag et statsmonopolkapitalistisk samfunn av en ny type.

A. Ethvert samfunn bestemmes etter de rådende produksjonsforholda, det vil si det forholdet som menneskene har til hverandre i produksjonen. Dersom menneskene i produksjonen opptrer som herre og trell, kapitalist og lønnsslave, så er det et kapitalistisk samfunn, sjøl om de som spiller kapitalistenes rolle ikke formellt og juridisk har eiendomsretten til produksjonsmidlene. Slik er det f.eks. med statsbedriftene i Vesten, noe vi ikke trenger å gå lengre enn til Jernverket eller Norsk Hydro for å vise eksempler på.

B. Slik er det også i dagens Sovjet. Med gjeninnføringa av profitten lodemotivet for all samfunnsmessig virksomhet og overføringa av kontrollen over produksjonsmidlene fra arbeiderklassen til bedriftslederne og statbyråkratene så er Sovjet blitt et kapitalistisk samfunn. Riktignok eies ikke fabrikker osv. formellt av dette nye borgerskapet, men fordi det råder kapitalistiske produksjonsforhold er det denne klassen som faktisk eier produksjonsmidlene.

C. I et samfunn hvor statens formelle eiendomsrett er så framherskende som i Sovjet, vil det sjølsagt være helt av-

gjørende for eiendomsformens karakter, hvilken klassekarakter staten har. Når borgerskapet har statsmakta, slik som i Sovjet, vil sjølsagt også stateiendommen kontrolleres av dette borgerskapet.

D. Den Sovjetiske kapitalismen er statsmonopolistisk, men i forhold til den vestlige kapitalismen er den av en ny type, fordi den har oppstått etter kontrarevolusjon i et sosialistisk land. Den er derfor uhyre mer komplisert enn den vestlige kapitalismen, samtidig som den eksperimenterer med å innføre mer tradisjonelle kapitalistiske former. På overflaten vil Sovjets kapitalisme se annerledes ut enn den vestlige, men dens vesen er den samme. Som sitt vestlige motstykke er også den sovjetiske byråkratkapitalismen offer for kapitalismens kriser, dens krav om stadig økte markeder og økt utbytting. Akkurat som kapitalismen i Vosten er kapitalismen i Sovjet dømt til undergang fordi arbeiderklassen og folket til slutt kommer til å gjøre det av med den i en ny sosialistisk revolusjon.

3. De nye herskerne i Krenl utøver et fascistisk diktatur.

A. Så lenge det finnes klasser vil den herskende klassen i et samfunn opprettholde sin makt gjennom sitt eget statsapparat som i alle tilfelle vil være et klassesdiktatur. Så lenge borgerskapet hersker vil staten være et redskap for borgerskapets diktatur. Når arbeiderklassen seirer vil den bruke statsapparatet til å holde den gamle herskerklassen nede, det er proletarietets diktatur. Kontrarevolusjonen i Sovjet gjorde ende på proletarietets diktatur og innførte det nye borgerskapets diktatur.

B. Alle fakta viser at det nye borgerskapet har frarøvet arbeiderklassen makta i staten og ført den over på sine egne hender. I dag rettes statsmakta mot arbeiderklassen og særlig mot dens mest bevisste og revolusjonære element, kommunistene.

C. Det borgerlige diktaturet kan være av to hovedtyper, enten borgerlig-demokratisk, slik som her i landet, eller fascistisk. Under fascismen er arbeiderklassen fratatt sjøl elementære borgerlige rettigheter som ytringsfrihet, trykke- og demonstrasjonsfrihet og friheten til å organisere seg politisk. Slik er det

i Sovjet idag. Det borgerlige diktaturet der tar form av et åpent terroristisk voldsdiktatur over arbeiderklassen og folket, deriblant de nasjonale minoritetene. Sovjet er ikke et kapitalistisk diktatur av den borgerlig-demokratiske, men av den fascistiske typen.

D. Det nye borgerskapet har erobret herredømmet i alle masseorganisasjonene også og gjort dem til lojale støttespillere for statsmonopolkapitalismen. Pagbevegelsen er, som i andre fascistiske land, en reint korporativ organisasjon, som har til hovedformål å få arbeiderne til å godta utbyttinga.

4. Sosialimperialismen driver internasjonal utplyndring.

A. Lenin sier at kapitalismen i vår tid er imperialistisk. Produksjonen er kommet så langt at det er skapt økonomiske monopoler, bank- og industrikapitalen er smeltet sammen til finanskapital under et fåtall finansfyrsters kontroll, kapitaleksporten spiller en særlig rolle og verden deles opp mellom de store selskapene og er delt opp mellom de største imperialistmaktene.

Den nye kapitalismen i Sovjet faller nøyaktig inn i dette imperialistiske mønsteret. Et kapitalistisk statsmonopol, hvor man til og med tar sikte på å kopiere monopolene i Vesten, finans- og statskapital sammensmeltet i enda høyere grad enn her, en økende kapitaleksport og en oppdeling av verden mellom de to supermaktene i "innflytelsesfærer".

B. Etter kontrarevolusjonen gikk det nye borgerskapet løs på å omgjøre det sosialistiske samarbeidet i Comecon til et utbyttingssystem som skulle sikre Sovjet imperialistisk merprofitt. Slik er Comecon blitt i dag hvor organisasjonen under dekke av "sosialistisk intergrasjon" organiserer Sovjets utplyndring av medlemslandene. Alle disse landa har vært nødt til å enrette sin produksjon for å tekkes Sovjets behov i "den sosialistiske arbeidsdelingas" navn. Dette er imperialism av gammelt merke som holder de mindre utvikla landa tilbake og samler rikdommene hos det mest utvikla landet.

C. Sovjet driver også utbytting overfor den tredje verden gjennom å selge dyrt og kjøpe billig, gjennom å selge dyr teknologi og skaffe seg billige råvarer. Ofte kamuflerer Sovjet

sin utplyndring som "hjelp", et triks det har lært av USA-imperialismen. Men denne "hjelpa" viser sitt sanne når enkelte land år om annet betaler mer i renter og avdrag enn de mottar i "hjelp".

D. Sovjet driver en økende grad av kapitaleksport til sine vasaller og land i den tredje verden. Kapital og teknologi plasseres i disse landa, og Sovjet sikrer seg en imperialistisk superprofitt gjennom at de må betale tilbake blant annet i form av råvarer til priser som ligger langt under prisene på verdensmarkedet.

E. Sosialimperialismen utplyndrer ressursene i havet og nekter de små nasjonene retten til å utnytte ressursene utenfor sine kyster. Sovjet krever også "retten" til å drive kanonbåt-diplomati på alle hav.

F. Sovjet ønsker å utvikle sine økonomiske fangarmer også i Vest-Europa, enten på det statlige planet gjennom sosialdemokratiske regjeringer eller regjeringer hvor revisjonistene deltar eller gjennom fellesselskaper. Slike framstøt kan også bli aktuelle overfor vårt land.

5. De to supermaktene samarbeider og konkurrerer om verdensherredømme.

A. En av de store motsigelser i verden er motsigelsen mellom de imperialistiske landa. Sjøl om den i dag ikke er den viktigste, eksisterer den og gjør seg kraftig gjeldende. Så lenge imperialismen finnes vil denne motsigelsen også finnes. Imperialismen må alltid kjempe for å øke sine markeder og skaffe seg flere råvarer billigere, og derfor må de ulike imperialistmaktene alltid komme i konflikt med hverandre. De har riktignok felles interesser av å undertrykke verdens folk, og kan midlertidig oppnå enhet om dette. Men denne enheten kan aldri bli varig, den vil alltid sprenge av motsigelsen mellom imperialistmaktene. Denne motsigelsen er det grunnleggende i forholdet mellom den, og den kan også føre til krig mellom dem.

B. USA og Sovjet, de to supermaktene, samarbeider i dag om å undertrykke verdens folk. De rykker alltid ut for å prøve å hindre folkene å frigjøre seg fra imperialismen. De handler seg

imellom over hodene på verdens folk om deres interesser. Krenlherskerne kaller denne reaksjonære alliansen en "ny æra i verdenshistorien".

Samtidig med at de samarbeider konkurrerer også de to supermaktene innbyrdes om verdensherredømme, og den ene forsøker hele tida å øke sin "innflytelsessfære" på bekostning av den andre.

6. Sosialimperialismen og USA-imperialismen skjuler sine virkelige krigsforberedelser under falsk snakk om "fred".

A. Så lenge imperialismen eksisterer vil det ikke være tale om noen "varig fred". Imperialisme betyr krig. Det er fordi imperialismen stadig må øke sine markeder og råvarertilganger. På den måten kommer den alltid i konflikt med interessene til verdens folk, og det kommer til konflikt mellom de imperialistiske maktene. Til slutt og sist blir disse konfliktene løst med krig. De undertrykte folkene må føre folkekrig for å frigjøre seg og de imperialistiske maktene kan komme til å føre krig mot hverandre om hegemoniet i verden. Vårt århundre er for fullt av slike lærdommer til at noen burde tro på svadaen om "varig fred" før hele det imperialistiske verdenssystemet er feid over ende.

B. De to supermaktene, USA og Sovjet, rustet seg også til krig. I ly av dusinvis av konferanser om "fred", "sikkerhet" og "avrustning", rustet de opp som aldri før. De utviklet spesialtrente "brannkorps" til å undertrykke folkelige opprør og revolusjon, og de forbereder seg til krig mot hverandre.

Sovjet har i løpet av fem-seks år økt sine ballkestyrker i Europa med 20% og sitt taktiske luftvåpen her med 50%. Samtidig har det skjedd en enorm utbygging av den sovjetiske marinen. Sovjetisk marine krysser i dag verdenshavene for å "sikre sovjetiske interesser" som de nye Krenl-herskerne sier. Dette er forberedelser til krig og ikke til noen slags "fred" eller "sikkerhet".

C. Sovjet driver ei vanvittig oppladning på grensa til Kina, men samtidig pågår det en enda sterkere oppbygging i Europa. Årsaken til det er at Vest-Europa har viktige ressurser som

Sovjet er fattig på, nemlig teknologi og kapital. Derfor prøver sosialimperialismen med alle mulige midler å vinne innpass i Vest-Europa, både politisk og økonomisk. Som en imperialistisk makt baserer Sovjet et slikt framstøt på militær styrke, og er forberedt på å virkeliggjøre sine drømmer gjennom krig.

D. Derfor er også Sovjet en direkte trussel mot vårt land. Sovjet driver regelmessige angrepsøvelser med sikte på landgangsoperasjoner i Norge, og den største sovjetiske flåtebasen ligger ikke langt fra den norske grensa.

Samtidig kan verken NATO eller noen annen imperialistisk allianse være noen garanti for norsk sjølråderett. USA som er den ledende krafta innafor NATO kan når som helst være villig til å handle med Sovjet om vårt land, dersom USA på sin side kan oppnå betydelige fordeler andre steder. Videre er NATO en direkte trussel mot norske arbeidere og revolusjonære fordi NATO driver øvelser i hvordan folkelige opprør skal slå ned her i landet.

Derfor er det bare et væpna folk som kan være et vern om frihet og uavhengighet, ikke NATO eller Warszawa-pakten.

7. Revisjonistene i Vesten er brikker i Sovjets imperialistiske planer.

A. Sovjet ønsker å få de revisjonistiske partiene i verden inn i regjeringsposisjoner for å skaffe seg politisk innpass i land som tradisjonelt domineres av den andre supermakten. Sovjet har derfor krevd av revisjonistpartiene at de kaster alle slags prinsipper overbord og søker å oppnå en allianse med nær sagt hvem som helst for å komme i regjering. Særlig har Sovjet lagt vekt på en omfattende allianse med de reaksjonære sosialdemokratiske partiene.

B. Denne strategien har hatt resultater ved at Moskva-revisjonistene sitter i regjering med gamle fascister og kolonialister i Portugal, at den reaksjonære Mitterand fikk deres støtte i Frankrike og at de trygler monopolkapitalens parti i Italia om å få bli med i regjeringen der, bare for å nevne noen eksempler. All erfaring viser at det er en tvers gjennom kontrarevolusjonær allianse som er i ferd med å bli skapt.

C. De norske revisjonistene er også i ferd med å få Sosialistisk Valgforbund inn i et samarbeid med de arbeiderfiendtlige kreftene i DNA. Dette er å selge ut den norske arbeiderklassens interesser og er en politikk som absolutt må bekjempes.

8. Fram for sosialismen, kamp mot begge de imperialistiske supermaktene.

A. Den norske arbeiderklassen og det arbeidende folk i Norge ønsker fred og uavhengighet. Men så lenge det finnes imperialismen vil alltid krigen og underkastelsen true. Derfor er det nødvendig å kjempe for å befri verden fra imperialismen. Dette kan bare skje gjennom sosialistisk revolusjon.

B. Så lenge denne revolusjonen ikke står på dagsorden er det likevel nødvendig å føre kamp mot imperialismen og for nasjonal uavhengighet. Dette er i pakt med de beste tradisjoner i norsk arbeiderbevegelse. Vi har ikke råd til at det anti-imperialistiske arbeidet svekkes, det må bare styrkes, og det må stadig stå på dagsorden til de ulike masseorganisasjonene.

C. Arbeiderklassen må ikke forfalle til å bli en støttespiller for den ene eller den andre imperialistiske makt. Den må bekjempe all imperialismen. Derfor er det i dag særlig nødvendig å skjerpe kampen mot begge de to supermaktene. Det må gå klart fram at det ikke er noe mer progressivt å støtte den ene enn det er å støtte den andre av disse maktene. Støtte til Sovjets sosialimperialisme må betraktes på like linje som støtte til USA-imperialismen. Begge deler er realisjonære handlinger og i strid med det norske folkets interesser.

og som vil rå over betydelige økonomiske ressurser. Kanskje klarer de å lage den litt "fiks og spennende" også, hvem veit. Slikt hender. I dag har Orientering 18.000 og Friheten 5000 i opplag, mens Klassekampen ligger på 16000. Hvordan vil det fortone seg om vi tenker oss at SV til neste år har en avis med opplag på eksempelvis 30000, to ganger i uka, mens Klassekampen står på stedet hvil eller er gått ned til 12 tynne sider? Skal vi stikke hodet ned i sanden og late som om det ikke kan inntreffe?

Langt ifra! Det må være en kampoppgave av første rang for oss å hindre at styrkeforholdet blir det jeg tankeeksperimenterte med.

Opplag og sidetall er en sak. Men den ideologiske sida er enda viktigere. Hva slags tanker og ideer er det denne tenkte 30.000-avisa "Fri-tering" vil spre i arbeiderklassen? Ta sosialimperialismen, for eksempel. Mens det nå bare er lille Friheten som våger å kjøre konsekvent pro-Bresjnev og Orientering vakler mellom "diskret taushet" og matt støtte, vil "Fri-tering" muligens legges på linja "Ingen kritikk, støtte på hovedsakene" når det gjelder Sovjet. Sum: framgang for Bresjnev & Co i Norge.

Ei reformistisk, revisjonistisk "stor"-avis for SV som propagerer sosialimperialisme, samarbeid med monopolkapitalistene i DNA/LO, osv. er ikke noe vi overser. Det er ei sak vi tar opp kampen mot! Vi sørger for at mange flere leser de riktige tankene i KK, og vi arbeider med å

stadig forbedre avisa. Og selv om framtidsmålet dagsavis ikke er like om hjørnet, kan vi godt ha det i tankene en gang i blant, for dit må vi nå!

Men en KK-kampanje er noe langt mer enn bare det å sikre avisas økonomi og arbeidsvilkår. Når vi går ut i bredden med abonnementsverving og løssalg foretar vi samtidig ei grundig saumfaring av omlandet vårt. Vi kommer i kontakt med progressive arbeidere, husmødre, studenter og pensjonister - for bare å nevne noen - og knytter et band mellom dem og partiet, gir dem høve til å "høre partiets røst". Faktisk er det mange som bare sporadisk får høre den: en kort diskusjon med en av oss, et KK i ny og ne - og som støtter oss på svært mange saker. Tenk på at vi mobiliserer mange tusen flere på gata 1.mai enn vi har KK-abonnenter og -lesere (faste) i Oslo. Oppgaven nå består i å konsolidere omlandet og å utvide det. Eller med andre ord: å øke partiets politiske autoritet. I forholdet til omlandet er avisa av den aller største betydning.

Kampen for revolusjonen er kampen om sjelene, det å vinne massene over på kamplinja, holde fram målene og lede kampen riktig. Partiet er fortroppen, men bare en brøkdel av arbeiderklassen vil nå det relativt avanserte nivået å bli medlem der. De øvrige vil partiet i stor grad lede politisk gjennom agitasjon og propaganda, og det vil i første rekke si partiets presse. Slik var det i Lenins Rusland, og slik er det i dag. Dette er det strategiske perspektivet

bak det delmålet vi nå stiller opp.

Kampanjen på dette delmålet vil vi kjøre i bredden, slik at vi når over så vide områder som mulig. Men dette arbeidet som innrettes på kvantitet skal seinere slå over i kvalitet. Partiet vil etter hvert få et omfattende materiale å arbeide videre med, i dybden. Vi vil bli kjent med mange som kan knyttes nært til partiet etter lange samtaler og studiesirkler. Vi vil ha et helt konkret grunnmateriale å starte på når vi skal bygge opp neste års 1.maifront. Og vi vil vite mer om hvor vi skal begynne når vi skal føre valgkamp neste sommer og høst.

Vi hadde KK-kampanje i fjor også. Den ble aldri ført med det helhetlige driv en slik kampanje krever - mange gode enkeltinnsatser til tross. Den humpet og gikk, smått og ujevnt, og vi endte på 75% av målsettinga. Her er ikke stedet for omfattende analyse av feilene vi gjorde. La meg bare slå fast nødvendigheten av at både DS, avdelingstyrer og medlemmer må konsentrere seg om denne nye kampanjen i en helt annen grad enn sist. Så snart rotasjonsaksjonen er i boks (og der

satser vi på raske resultater: "to indre og vekk me'n") er KK hovedoppgaven for hele partiet. Vi kunne også si det slik:

Vi skal starte den største systematiske kartlegginga av vårt omland som vi har foretatt i partiets historie. Er det ikke alle grunn til å være spent på resultatene?

Finns i DS

PS. Det blir viktig å utfolde all deres fantasi, oppfinnsomhet, iderikdom og initiativ når lagets planer for kampanjen skal legges og utføres, og når salgs- og vervingstaktikken utformes. Men det er ikke forbudt å sette opp sin egen liste - familie, omgangsvenner og andre - fra utenfor lagsområdet. Og det er heller ikke forbudt å tjustarte kampanjen etter denne lista...

PPS. Noen lag som har hatt faste rutiner på KK-salg hele året har - så vidt vi kan se - kuttet ut disse i påvente av kampanjen? Samler dere krefter? Har dere tenkt å ligge og brumme nede i startgropa en hel måned?

F

«Du snakker, hvem lytter?»

Dei siste få månedene har eg jobba i det borgarlege "forsvaret". Det er mykje byråkrati, og effektiviteten er ikkje stort å rope hurra for. Men ein ting er verd å merke seg: sikkerhetslina deira. Overalt på telefonane står: "du snakker, hvem lytter?" Og i dei interne telefonkatalogene kan

vi lese: "Husk at telefonen er et usikkert kommunikasjonsmiddel. Diskuter aldri begrenset materiale over telefonen." Sjølv med den kontrollen det militæret har over sitt eige nett, er det altså engsteleg for å bli avlytta. Hugs dette, kamerater som av og til glemmer kor usikker telefonen er!

Jarl.

TSJEKKOSLOVAKIA-DEMONSTRASJONEN

Distriktstyrets AU har gjort ei førebels oppsummering av Tsjekkoslovakidemonstrasjonen og seier seg nøgd med resultatet. 2000 i toget var i overkant av det vi venta, årstid og alt tatt med i rekninga. 21. august vart markert på eit vis som klårt synte at det finst ein anti-imperialistisk opinion i Noreg som slåst mot all imperialisme, og den

førte arbeidet med å reise kampen mot sosialimperialismen i godt stykke framover. For revisjonistleiarane i Grønlandsleiret vart påminninga om okkupasjonen av Tsjekkoslovakia ei brysom sak, ikkje minst av di mange progressive medlemmer i SV no byrjar diskutere sosialimperialismen. NKP trivst best med å jobbe fram pro-sovjet-lina si i det stille og i dølgsmål. Det arbeidet vi - enkeltvis og samla - kan gjere for å få spørsmålet åpent på bordet mellom SV-arar vil tene den anti-imperialistiske kampen i tida som kjem.

Vi observerte svært få SV-arar i toget, og dei som gjekk var i hovudsak frå grunnplanet. (Derimot var ein leiande Unge Venstre-mann med). Dette kalla negativt, serleg når vi

veit at mange SF-arar var samde i grunnlaget for demonstrasjonen. Det fortel òg at revisjonistane er komne eit godt stykke på veg med sovjetarbeidet sitt. Det må spore oss til auka innsats.

Så ein sjølvkritikk frå DS: vi undervurderte medlemmane sin innsats og slapp ei kort tid opp for løpesedlar. Som ei forklaring: til slutt (etter ekstraoptrykk) enda vi med eit opplag på nestan 1. mainivå: 40.000 løpesedlar vart spreidde! Ikkje så lett å forutsjå for oss. Sjølv sagt også eit minus for

mikrofonar som fall ut på Universitetsplassen. Det var ikkje DS' ansvar direkte, men vi skal prøve å trygge oss betre mot slikt neste gong i alle fall.

Hald fram kampen mot sosialimperialismen!

SOVJET UT AV TSJEKKOSLOVAKIA!
KAMP MOT SOSIALIMPERIALISMEN!
KAMP MOT SUPERMAKTENE USA/SOVJET!

fra Faglig Utvalg:

FAGLIGLAGA OG ÅRSPLANEN

Utgangspunktet for årsplanen er at uten en politisk og organisatorisk styrking av partiet er vi ute av stand til å mestre de oppgaver som klassekampen stiller. Midlertidig betyr det at vi må la indre konsolideringsoppgaver få forrang framfor dagsaktuelle kamp-saker. Det betyr at vi er nødt til å omdisponere kader slik at FU blir mer opptatt med studiekampanje enn eventuelle streiker. Og det betyr at for de lokale faglige laga er det viktigere å øke salget av Klassekampen, enn å sette i gang en aksjon mot f. eks. moms. For de laga som må bruke all sin tid og styrke på å gjennomføre fasene i årsplanen, er det en seier om dette blir nådd. Men det betyr ikke at alle laga er i den situasjonen at de kan se seg fornøyd med bare å gjennomføre planen. Klassekampen stopper ikke opp om vi foretar en indre konsolidering. Fagforeningsaktiviteten fortsetter og stiller sine krav til oss, som den har gjort hele tida. Det vi ønsker å understreke, er at laga må kunne i størst mulig utstrekning greie både det daglige arbeidet og

gjennomførelsen av planen uten å vente seg særlig mye hjelp fra FU, spesielt i fase 2 av planen. Og det vil si den perioden hvor vi kan vente oss en god del aktivitet i fagbevegelsen. Pga. de interne oppgjørene og høstfaga kan vi vente oss streikeaksjoner, pga. statsbudsjettet og prisøkninger kan vi vente oss aksjoner mot moms og prispolitikken, men vi er ikke i den situasjon at vi uten videre kan still oss i ledelsen for disse kampene. Hva vi kan, og må, gjøre er å sørge for støtteuttalelser, pengeinnsamlinger ol. Og det er saker som laga umiddelbart bør kunne sette ut i livet uten å vente på direktiv fra FU. En forutsetning for å holde et grep om dette arbeidet, er fraksjoner som fungerer både på klubb- og foreningsplan.

Denne disponeringen av våre krefter gjelder midlertidig. Seinere blir situasjonen endra, og vi skal sjølsagt fortsette arbeidet med å bygge ut den regelmessige kontakten med laga.

FU/O

CHILE-UKE 11.-18.sept.

Det er viktig at vi gjør en innsats i Chileuka. (Se art. i TF). Chilekomi-teen har stands hver dag i denne uka. Der trengs folk. Noen lag vil bli pålagt å dekke noen stands, og forøvrig kan man melde seg som frivillig.

direktiv

CHILEDEMONSTRASJON 11.SEPT.
ALLE MEDLEMMER PLIKTER Å GÅ.
 Unntak: folk med gyldig forfall og lag som alt har tillyst avd.møte den dagen.

DS/AU

OPPFORDRING

Bokhandelen I. Tronsmo A/S i Kr. Augustsgt. 19 er en sammenslutning av Oktober-bokhandelen og Bokcafeen. Det er en bokhandel m-l'ere jobber i og m-l bevegelsen støtter. Butikken er en viktig del av arbeidet vårt.

Butikken går relativt bra, men trenger ytterligere støtte for at det økonomiske grunnlaget skal sikres. - En bokhandel er alment vanskelig å drive og særlig kan forholdene for en progressiv bokhandel bli harde. Den møtes med mistenksomhet og motstand, dårlige betalingsvilkår, rabatter o.l. fra forlag og distribusjonssentraler og plateselskap.

For at økonomiske vanskeligheter ikke skal bli hovedsida i butikkens drift, vil DS/O oppfordre medlemmer og sympatisører til å kjøpe sine bøker og plater i I. Tronsmo dvsæ ikke å kjøpe bøker og plater i andre butikker når det kan kjøpes i Tronsmo. Særlig gjelder dette folk som er på universitetet, skoler o.l. om å kjøpe studiemateriell og pensumstoff der.

Trekk med sympatisører og venner til butikken, diskuter med og gi forslag til de som jobber der.

Og så et tips til lærere: Husk at dere kan bestille og kjøpe klasse sett og skole sett gjennom Tronsmo.

D.S.

Røde Garde

Følger du godt med i hva Rød Ungdom driver med nå? Ikke det? Da kan vi fortelle at de bl.a. driver v abonnementskampanje for det utmerka bladet RØDE GARDE - som du absolutt burde lese fast. Vanskelig å få tak i? Abonner da vel! Det koster den store sum av 20 kroner året, sendt til RØDE GARDE, boks 2046, Grunerløkka, Oslo 5. Postgiro er 20 60 68.

Så veit du det.

GÅ OPP I SATSENE!

Da vi diskuterte kontingentsatsene i laget kom vi til at de ihvertfall ikke var for høye - tatt i betraktning både hvor viktig et formål de går til og vår egen økonomi. Etter en runde viste det seg nemlig at over halvparten av laget uten videre så seg i stand til frivillig å øke satsene. Folk fra 90-kroner-gruppa gikk opp i 150-kr, og noen av de på 150 la til litt ekstra. En som smelte til med 300 kr. sa: "Skulle jeg ikke ha råd til 100 kr.mnd. for revolusjonen! Tenk på hva jeg ellers søler bort hundrelapper til!"

Alle er ikke i stand til å høyne, men mange er det, fant vi ut. Og det ville vi la gå som ei utfordring til andre lag. Gå hen og gjør likeså!

Turid i boliglag.

SAIKROTSIO